

Het mangomoment
van André en Christiaene

Op wankele benen de sneeuw in

11 december 2017. André Verhelst (nu 94) en Christiaene De Boever (nu 85) wonen sinds een paar maanden in het rusthuis. Als het sneeuwt en hun ogen fonkelen, twijfelt het personeel van wzc Leiehome in Drongen 'gene second'. Op wankele benen de sneeuw in, voor een glas glühwein en een fotoshoot.

"Ik heb parkinson", zegt Christiaene. "Al tien jaar. Mijn stem gaat verloren, en stappen gaat moeilijk. Bijna twee jaar geleden zijn mijn man en ik naar hier verhuisd, naar een kamer die uitgeeft op de binnenkoer."

"Ik ben zo graag buiten, zelfs als het slecht weer is. Ik hou van de wind. Toen het tijdens onze eerste winter hier begon te sneeuwen, zag Isabelle, onze begeleidster, hoeveel plezier dat deed. Ze vroeg al lachend of we in de sneeuw wilden spelen, en André zei 'ja'. Uiteindelijk hebben ze voor ons zelfs een fles glühwein uit de kelder gehaald. We hebben een glas gedronken buiten in de sneeuw, en er is een foto genomen. Daar hebben ze op mijn vraag een kerstkaart van gemaakt. Die hebben we rondgestuurd naar onze familie."

"Eerst was ik naar buiten geweest om wat sneeuw te halen en de bewoners die binnen zaten wat te laten voelen", zegt ergotherapeute Isabelle Roelandt. "Maar ik zag dat ze eigenlijk zelf naar buiten wilden. Een pak andere bewoners zijn André en Christiaene gevolgd. Het was een heel gedoe, met looprekjes en rolstoelen in de sneeuw. Maar het was fantastisch, en de foto's van toen hangen nog steeds uit."

"Het zijn momenten die de bewoners er weer zin in geven", zegt poetsvrouw Ruta. "Voor ons is het een extra inspanning, maar als ik alleen zou mogen doen wat echt tot mijn takenpakket hoort, zou ik me hier niet zo gelukkig voelen."

"Alles is mooier in de sneeuw, meneer", zegt Christiaene. "Zelfs André en ik."

